

LA STROZZI- AMOR, ABANDÓ I VENJANÇA

traducció dels textos

PRIMERA PART: AMOR

<p><u>Amante Loquace</u></p> <p>Chi brama in amore Far paghi i desiri, Nel centro del core Non chiuda i martiri. Con note sonore, Con voci che strida All'empia homicida, Sue pene distingua. Pietà non manca ad amator ch'ha lingua.</p> <p>S'aviene ch'un dardo Il core t'impieghe, Non copra le piaghe Silentio codardo. Discopra non tardo Le fresche ferite Chi brama guarite Le pene del core. Per amante ch'è muto è sordo amore.</p>	<p><u>Amant parlador</u></p> <p>Un que vol satisfer els seus desitjos en l'amor, no ha de mantenir el seu patiment dins el seu cor. Amb paraules rotundes, amb una veu estridència ha de fer els seus dolors conegut per l'encantador mortal. No falta simpatia per a l'amant que parla.</p> <p>Si ha de passar una fletxa ferir el teu cor, no amagueu les ferides en un silenci covard. Aquell que vol curar els dolors del cor ha de revelar la nova ferida sense esperar. Per a l'amant mut, l'amor és sord.</p>
---	---

<p><u>Quel sguardo sdegnosetto</u></p> <p>Quel sguardo sdegnosetto Lucente e minacioso, Quel dardo velenoso Vola a ferirmi il petto: Bellezze ond'io tutt'ardo E son da me diviso. Piagatemi col sguardo, Sanatemi col riso.</p> <p>Armatevi pupille</p>	<p><u>Aquella mirada esquiva</u></p> <p>Aquella mirada esquiva brillant i amenaçadora, aquell dard verinós vola per fer-me mal al pit: Per la bellesa sóc tot ardent i em sento dividit. Fereix-me amb la mirada, i sana'm amb el teu somrirue.</p> <p>Armeu-vos pupilles</p>
---	--

<p>D'asprissimo, d'asprissimo rigore, Versatemi su'l core Un nembo di faville, Ma 'l labro non sia tardo A ravvivarmi ucciso. Feriscami quel sguardo, Ma sanimi quel riso.</p> <p>Begli occhi a l'armi, a l'armi! Io vi preparo il seno. Gioite di piagarmi, Infin ch'io venga meno. E se da vostri dardi Io resterò conquiso, Ferischino quei sguardi Ma sanimi quel riso.</p>	<p>d'aspre rigor aboqueu sobre el cor un núvol d'espurnes, però que el llavi no arribi tard a reviure'm de la mort. Fereix-me amb la mirada però cura'm amb el somriure.</p> <p>Ulls preciosos, a les armes! Jo us preparo el meu pit. Gaudiu de ferir-me fins que jo defalleixi. I si dels vostres dards jo quedaré conquistat, feriu-me amb la mirada, però cureu-me amb el somriure.</p>
---	---

<p><u>Amante segreto</u></p> <p>Voglio, voglio morire Piuttosto ch'il mio mal venga a scoprire Oh, disgrazia fatale! Quanto più miran gl'occhi il suo bel volto Più tien la bocca il mio desir sepolto; Chi rimedio non ha taccia il suo male Non resti di mirar chi non ha sorte Né può da sì bel ciel venir la morte.</p> <p>La bella donna mia sovente miro Ed ella a me volge pietoso il guardo Quasi che voglia dire: "Palesa il tuo martire" Ché ben s'accorge che mi struggo e ardo</p> <p>Ma io voglio morire Piuttosto ch'il mio mal venga a scoprire</p> <p>L'erbetta, ch'al cader di fredda brina Languida il capo inchina All'apparir del sole Lieta verdeggia più di quel che suole: Tal io, s'alcun timor mi gela il core</p>	<p><u>Amant secret</u></p> <p>Vull, vull morir abans que el meu mal es descobreixi. Oh, fatal desgràcia! Com més els ulls miren el seu rostre més té la boca el meu desig enterrat; Qui no posa remei al seu mal que no esperi la sort ni esperi que del cel vingui la mort.</p> <p>A la meva bella enamorada miro sovint i ella a mi, em mira amb compassió. Quasi com si volgués dir: "Conec, conec el teu martiri" Perquè s'adona que em consumeixo i cremat</p> <p>Però vull morir abans que el meu mal es descobreixi.</p> <p>L'herba, que quan cau la freda gelada llanguideix el cap abaixa, Quan apareix el sol alegra verdeja més del que acostuma: tal com jo, si alguna por em congela el cor,</p>
--	--

<p>All'apparir di lei prendo vigore</p> <p>Ma io voglio morire Piuttosto ch'il mio mal venga a scoprire</p> <p>Deh getta l'arco poderoso e l'armi, Amor, e lascia homai, lascia di saettarmi. Se non per amor mio, fallo per honor tuo, Superbo Dio.</p> <p>Perche gloria non e d'un guerrier forte uccider un che sta vicino a morte.</p>	<p>Quan ella apareix, jo prenc força.</p> <p>Però vull morir Més que el meu mal venir a descobrir.</p> <p>Ea! agafa l'arc poderós i les armes, Cupido, i deixa sisplau, deixa de disparar-me. Sinó per amor meu, fes-ho pel teu honor, Déu superb.</p> <p>Perquè no és glòria d'un guerrier fort, ferir-ne un que està a prop de la mort.</p>
--	---

SEGONA PART: ABANDÓ

<p><u>Dolcissimo sospiro</u></p> <p>Dolcissimo sospiro ch'esci da quella bocca ove d'amor ogni dolcezza fiocca, deh, viene a raddolcire l'amaro mio dolore, ecco ch'io t'apr'il core, ma folle a chi ri dico il mio martire ad un sospiro errante che forse vola in sen ad altro amante.</p>	<p><u>Dolç sospir</u></p> <p>Dolç sospir que surt d'aquella boca on d'amor cada dolçor crema, ai! vine a endolcir el meu amarg dolor. Aquí, jo t'obro el cor. Però boig! a qui dedico el meu martiri? a un sospir errant que potser vola al pit d'un altre amant.</p>
<p><u>Bel desio che mi tormenti</u></p> <p>Bel desio che mi tormenti con angelli che sembianze nel produrmi alte speranze tu disperd'i miei contenti.</p> <p>che piu chiedi al ciel cortese segua lieto hore beate? La beltate sempre uccise un cor ch'accese.</p> <p>Sol chi brama ir'è contese segua lieto il nume infido di Cupido mentr'hà cor che non paventi.</p>	<p><u>Bell desig que em tormentes</u></p> <p>Bell desig que em tormentes amb faç angelical al donar-me grans esperances tu disperces les meves alegries.</p> <p>Què més demaneu al cel cortès que seguir en aquesta hora meravellosa? La bellesa sempre mata un cor encès.</p> <p>Només els que criden sentiments ocult, segueixen feliços l'infidel Cupido, i el seu un cor ja no té por.</p>

Che si può fare

Che si può fare
Le stelle Rubelle
Non hanno pietà
Che s'el cielo non da
Un influxo di pace
Al mio penare
Che si può fare

Che si può dire
Da gl'astri
Disastri
Mi piovano ogn'or;
Che si può dire
Che le pèrfido Amor un respiro
Di niega al mio martire
Che si può dire.

Così va rio destin sorte tiranna
gl'innocenti condanna
così l'oro più fido
di costanza e di fè
lasso conviene
lo raffini d'ogn'or
fuoco di pene.

Sì, sì, sì, sì penar deggio
che darei sospiri
deggio trarne i respiri

Què es pot fer?

Què es pot fer?
si les estrelles rebels
no tenen pietat?
Què es pot dir
si el cel no dóna
una bufa de pau
al meu patiment?
Què es pot fer?

Què es pot dir
dels astres desprietats
que sempre em plouen a sobre?
Què es pot dir
si un pèrfid Amor
nega un respir
al meu martiri?
Què es pot dir?

Així avança el destí, sort tirana,
i els innocents condemna.
Així l'or més fidel
de constància i fe
convé deixar,
Al refinar-ne cada un,
són foc i pena.

Sí, sí, sí, sí, he de patir
que donar sospirs
treu la respiració

TERCERA PART

Moralità amorosa

Sorge il mio sol con mattutini albori,
E intento a coltivar beltà divine
Con profumi odorosi incensa il crine
Per aditar altrui come s'adori.

Poscia con sottilissimi candori
Sparge del aureo capo ogni confine,
Che di polve di Cipri argente e brine
Fanno officio di smalto in su quegli ori.

Mentre così in bella man s'impiega,
E fra ceneri e fumi il crine involve,
In catene di foco il cor mi lega.

Che meraviglia è poi se si dissolve
La bellezza in brev'ora, e chi mi nega
Che fugace non sia, s'è fumo e polve.

Mort Amorosa

El meu amor s'aixeca amb l'alba primerenca,
i la intenció de conrear la bellesa divina,
amb olors fragants li perfuma els cabells
per mostrar al món com es fa l'ornament.

Després amb els millors blanquejadors
esquitxa els seus cabells daurats per tot arreu,
amb xiprer en pols de plata i gelada
donant l'efecte d'esmalt sobre l'or.

Com les seves belles mans s'utilitzen així,
i els seus cabells estan impregnats de cendra i
fum, el meu cor està lligat amb cadenes de foc.

Així que no és una meravella això
la bellesa es dissol ràpidament, i qui pot negar
que deu ser fugaç, ja que és fum i pols.

Rissolvetevi pensieri

Risolvetevi pensieri
di lasciarmi in liberta:
è trop' aspra crudelta
raddoppiar nodi si fieri.

E se stimate ch'altr'amor io brami,
stringetemi al suo sen,
cari legami.o è ombra.

Resol pensaments

Decidiu pensaments
deixar-me lliure,
que és una gran crueltat
lligar els nusos amb força.

I si vols que jo estimi un altre amor que no
siguis tu, m'hauràs de lligar a l'altre amant.

Così mi disprezzate?

Così mi disprezzate?
Così voi, voi mi burlate?
Tempo verrà, ch'Amore
Farà di vostro core
Quel, quel, quel che fate del mio,
Non più parole, addio, addio, addio.

Com pots rebutjar-me així?

Com pots rebutjar-me així?
Com pots ridiculitzar-me així?
Arribarà un temps en què l'amor
farà al teu cor
precisament el que has estat fent amb mi;
no cal res més. Adéu!

Datemi pur martiri,
Burlate i miei sospiri,
Negatemi mercede,
Oltraggiate mia fede,

Ch'in voi vedrete poi
Quel che mi fate voi.
Beltà sempre non regna,
E s'ella pur v'insegna
A dispregiar mia fé,
Credete pur a me,
Che s'oggi m'ancidete,
Doman vi pentirete

Non nego già ch'in voi,
amor ha i pregi suoi,
Ma so che'l tempo cassa
Beltà che fugge e passa,
Se non volete amare,
, Io non voglio penare

Il vostro biondo crine,
Le guance purpurine,
Veloci più che maggio,
Tosto faran passaggio.
Prezzategli, prezzategli pur voi,
Ch'io riderò, ch'io riderò ben poi.

Proporcioneu-me els turments,
burla't dels meus sospirs,
negar-me la pietat,
insultar la meva fe,

perquè llavors en tu observaràs
precisament el que has estat fent amb mi.
La bellesa no regna per sempre,
i si t'està ensenyant
menysprear la meva fe,
fes-me cas bé doncs;
perquè si avui em destrueixes,
te'n penediràs demà.

No ho nego en tu,
L'amor té quelcom de gran valor,
però sé que el temps angoixa
bellesa, que vol, i passa;
i si no vols estimar,
llavors no em donaré cap pena.

Els teus cabells ros,
les teves galtes enrogides,
aviat desapareixerà,
tan ràpid com el mes de maig.
Concediu-los els seus reconeixements,
perquè més endavant em riuré.